

ud i Livet. Det forekommer mig, at et saadant Pusterum meget godt kan tages uden Skade for den sociale Lovgivning, men denne bør ikke forsømmes, og vi maa ruste os til at tage den op i Fremtiden med samme Kraft, som vi have taget den op i de seneste Aar.

Dinesen: I Modsætning til det ærede Medlem, der sidst talte, har jeg megen Tillid til, at der skal komme noget alvorligt ud af den bebudede Kommission til Revision af Finansbudgettet, men det kommer selvfølgelig an paa, med hvilken Forstaaelse, Alvor og Kraft der bliver taget fat paa den hele Sag.

En lille Bemærkning vil jeg her gøre overfor det Tilsvar, jeg fik fra den ærede Landbrugsminister forleden Dag angaaende Spørgsmaalet om nogen Reduktion af Udgifterne til Husdyravlens Fremme. Den ærede Minister modsagde mig egentlig ikke, men gav Anvisning paa, at Initiativet der til maatte udgaa fra Landborepræsentationerne. Det tror jeg neppe vil finde Sted. Jeg mener, at Initiativet nærmest burde udgaa fra Ministeriet, men det kan jo være, at den nysnævnte Kommission vil være det rette Forum for Behandlingen ogsaa af dette Spørgsmaal, og at Initiativet paa en Maade kunde blive taget der. Jeg er ganske vist paa det rene med, at det kun kan ske gennem en Revision af Husdyrloven, men en saadan vil mulig ogsaa nok inden lang Tid tiltrænges.

Det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem) har ved personlig Henvendelse givet mig Anledning til at komme tilbage til de Ytringer, jeg forleden Dag brugte om Kreditforeningernes gensidige Stilling. Jeg kan ikke vige bort fra noget som helst af det, jeg forleden ytrede om dette Spørgsmaal. Jeg har fremdeles den Opfattelse, som jeg den Dag gav Udtryk, men jeg ønsker nærmere at pointere, at hvad jeg sigtede til, var dette, at de Kreditforeninger, der nærmest maa betragtes som interesserede i Landejendomme, ikke bør lade sig drive til at konkurrere med Kreditforeninger, der nærmest operere paa Byggeomraadet, og det saa meget mindre, som jeg er tilbøjelig til at antage, at i Spidsen for de sidstnævnte Kreditforeninger staa ledende Mænd, der selv ere personligt stærkt interesserede i Byggespekulation. Det var ud fra, jeg vil ikke sige mit Kendskab til disse Forhold, men hvad jeg mener at vide derom, jeg gjorde de Bemærkninger, som jeg tillod mig at fremkomme med forleden.

De ret udførlige Udtalelser, der i forrige Uge faldt fra den ærede Finansminister om hele Forholdet vedrørende Bankkrisen, gjorde vist paa os alle et noget bedrøveligt Indtryk. Vi ere sikkert den ærede Minister taknemmelige for den Aabenhed, hvormed han udtalte sig om dette Forhold. Det tjener jo Sagen bedst, at her bliver talt med saa stor Aabenhed, som Forholdene gøre det muligt. Jeg skal ikke se bort fra de Ytringer, der faldt fra den ærede Handelsminister om, at vi trænge til Ro i disse Forhold — jeg erkender fuldt vel Rigtigheden ogsaa af denne Betragtning —, men jeg mener dog, vi bør kræve, at det oplyses saa fyldigt og godt som muligt, og naar Finansministeren nu i sit Foredrag har givet saa omfattende Oplysninger om de Kapitaler, Staten allerede har engageret i dette Forhold, og den Risiko, som Staten i det hele løber, saa mener jeg, Opfordringen er saa meget desto stærkere til, at det bliver gaaet efter saa nøje som paa nogen Maade muligt. Det kan jo ikke skjules, at vore Bankautoriteter i de senere Aar have handlet med en mærkværdig Letsindighed. Selv om jeg ikke er Fagmand eller særlig sagkyndig, mener jeg dog, det er noget, som ikke kan modsiges, og som enhver selv ved et løseligt Indblik i disse Forhold maa indrømme. Jeg skal bemærke, at det var mig en Tilfredsstillelse, at Finansministeren udtalte, at han vilde supplere Bankkomiteen, saaledes som han har Ret til, med 3 Medlemmer. Jeg nærer nemlig nogen Tvivl om, at der er taget fat med den fornødne Kraft — lad mig bruge det Udtryk — af den Komité, der allerede sidder, men det skal jeg forøvrigt ikke opholde mig ved.

Saa er der nogle overfor dette forholdsvis mindre Spørgsmaal, jeg ønsker at nævne, for at det kan give Anledning til Undersøgelse. Jeg mener paa den ene Side, at Rigsdagen ikke skal gaa bort fra den Stilling, den har indtaget. Jeg er jo bekendt med, at den afdøde Finansminister Lassen havde forhandlet Spørgsmaalet om Statens Indgriben i dette Forhold udførligt med Finansudvalget. Det er mig ogsaa bekendt, at Finansudvalget gentagne Gange har givet ham frie Hænder, saaledes som den Lov, der blev vedtagen, giver Anledning til, og saaledes som Forholdene i det hele taget forrige Aar maatte opfordre til. Skønt der kan være delte Meninger om det rigtige eller mindre rigtige i, at Finansudvalget giver en saadan Bemyndigelse, skal jeg ikke udtale nogen som